

litteris
etiam
[70.]

litteris etiam
[70.]

castra.

mis filie ih
cens repre

Verum est furor tuus super nos
propter me. **T**u sis sedis obumto.

Con moresto congregations me quod
debetemus virginem heretorum tue nos

Let tua manus tias mirabilis commun
inem: quanta maligualtate sum
micius in isto. **C**lementia tue

Est hanc sicut quotit te: in medio sol
Procedit regia tua signa: & non cog

dimi sic menti sic sumum.

Omnis fama oculorum tuorum excede
transuersum in medium: in

et tuarum
donacium
et suu cognatu
faciamus omniel deos
festos auria.

antimus iam non est
pober nos, nos et amplius.
Ipsius impudicitus inimicus: irritat.
Teratur nomen regum in finem.
Quid aueris manum tuam ex deca-
diam: te malo sum duo infirmi.
Sarcofagus meus seruit,
salit in inuenito terre.
Hunc iurum suum
exhibuit in se monum.

Durauit dauid seruo in eo iusti
tum iparato semin tuum.

Ecclisicalo in generatione & gene
rationem sedem tuam.

Confitebunt celum in abiliam in te.
et tenuitatem tuam in euangelia in te.

Onus tuus in nubibz equestris domino:
similis erit deo in filius dei.

Et tu cum glorificatur in consilio
magnum & in bilis sapientiae et in
incircumum ducunt.

Domine deus in virtutum cibis similes
tes es in virtute tua in certitudine tuo.

Tu duxi il pectus maris motum &
fluctuum tu magis gal.

Tubum illas sic usuli atque pessim.

intrachio virtutis tue dispisti imm
iūs. **G**lonem & mare tu creasti.
Guitat teli & tua est tra. oceo terre &
plenitudinem eius tu fudasti acim
Ghalor & hermon in noīe tuo erulta
put. tuū brachium cū potentia.
Erectus manū tua & exalteſ dexterā tu
a. iusta & iudicium p̄patio seculis aue
Dīa & iūtas p̄cedent faciem tuam: tia
uis p̄p̄ls qui sicut iubilationem.
Domine in lumine iūtis cū ambo
labunt & in nomine tuo exultabit
tota die: & iustitia tua exultabit
in glia iūt eorum tues: & in b̄npla
tio tuo exaltabit cornū nūm.
Qua dñe aſſumptio n̄a: & ſc̄i uſp̄re
Gigis un.

tiolum quod continuo

4.

me

hunc
mum ann erunt.

anno

5
miserere mei mansuetudo: et corripies.
Quis nolle potest timere dominum: et patrem eius.

ſrnis & opa manuum nře dinge.

WITTELIUS DANTONIO. 1751

Qui ponis nubem ascensum tuū:
qui ambulas s̄r̄ēnas uentosim.
Cui facis angelos tuos sp̄c. & minis
tros tuos ignem uirentem 6.
Cui fundasti cīram sup̄ stabilitatem
suam: n̄ inclinabit̄ in sc̄lī sc̄uli.
Hoyssus siue stementum amictus ei:
super montes stabunt aquae. 6.
Euinc patione tua fugient: a uoce
tonitruit tui formidabunt. 6.
Ascendunt montes & descendunt cā
pr̄: in locum quē fundasti eis.
Germimum posuisti q̄ non transgre
dientur: nec cōuert̄ op̄re cīram.
Cui emitis fontes i cōnallibz: int̄
metimum motū p̄tūsibūt aquae.

Potabunt omnes festie agri: expec-
tabunt onagri in siti sua

Super ea uolucres celi habent ab-
itum clabunt uotes.

Reges auomata super orbis suis: et
fructuorum genitum faciabit terra.

Per monumentis: & her-
bariis in terram.

Andrea materia & uinum

Vitrum: et ceram: & panis
et uina: & frumenta.

Sat uox lingua campi & cedri liba-
nitatis plauit: illuc passus nesci-

Troodum domus dux est **C**tabuit
torum montes excelsi cernit petra